

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

ธรรมจูงมุกทำไมไม่เห็น

ก่อนจึงหัน

งานของพระวัดนี้มีเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา มีสติติดแนบอยู่กับตัว ปัญญา ค่อยออก ถ้าสติมีแล้วปัญญาจะมี ถ้าสติไม่มีปัญญาไม่มีเลยละ นี่ตั้งหน้าตั้งตามาปฏิบัติ วัดนี้เราให้ออกาสเต็มเหนี่ยว เรียกว่าไม่มีช้อยกเว้นอะไรเลย ให้ภาวนาเท่านั้น วัดนี้ สงวนทางด้านจิตตภาวนาเพื่อชำระกิเลสมาเป็นประจำตั้งแต่สร้างวัด ไม่ให้มีงานอื่นใด มาเป็นใหญ่เป็นโตยิ่งกว่างานการเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ผู้มาให้มีสติอยู่กับใจจะไม่ค่อยพลั้งเผลอ ผิดพลาดไม่ค่อยมี การกระทบกระเทือนไม่มี ถ้ามีสติอยู่กับตัว เพราะขาดสตินั้นแหละเปิดช่องโหว่ให้ไฟเผาในหัวอก ไม่มีทางออกมันก็ระบายไปกระทบคนนั้นกระทบคนนี่

เรายังแก้เท่าไรเรื่องราวยุ่งยุงขึ้นในวัดนี้นะ ทั้งครัวทั้งวัด สำหรับทางพระไม่ค่อยมีอะไร ทางครัวละสำคัญมากเรื่องมาก พูดให้มันตรงไปตรงมาเรื่องมากคือผู้หญิงมากที่สุด ยุ่งนั้นยุ่งนี้ยุ่งไม่หยุดไม่ถอย ผู้ชายคือพวกฝ่ายพระไม่เห็นมีเรื่องอะไร แต่ฝ่ายผู้หญิงมี เราไม่ได้ตำหนิทุกคนนะ ส่วนมากมี เป็นอย่างนั้น รำคาญลำบากนะ มาเองจะให้ทำยังไง ครั้นมาแล้วมาก่อไฟเผาไฟเผาปาก ยิบๆ ยิบๆ มันไม่อยู่เป็นสุขนะ นินทาคนนั้นนินทาคนนี่ หัวใจเจ้าของเป็นไฟเป็นโทษอยู่นั้นมันไม่ดู มันไปดูแต่โทษคนอื่น โทษเจ้าของไม่ดูมันก็ไม่เห็นละซิ มีแต่เรื่องยุ่งนะ

เรายังแก้มาแทนที่จะได้ปล่อยได้วางภาระทั้งหลายให้สะดวกสบาย อยู่ตามธาตุตามชั้น กลับยุ่งยุงขึ้นมา เพราะลูกศิษย์ลูกหาเพื่อนฝูงอยู่ในวัดในวาทั้งสองฝ่าย มันก่อก่อไฟเผาตัวเองแล้วเผาคนอื่น เผาพรรคเผาพวกอยู่ในวัดให้แหลกเหลวไปหมด เราก็เลยกลายเป็นกองไฟไปด้วย พวกกันพิจารณาให้ดี ธรรมะคือสติธรรม ปัญญาธรรม เป็นสำคัญ ถ้าไม่มีสติธรรมปัญญาธรรมเหลวไหลทั้งนั้น ถ้าสติธรรมปัญญาธรรมมีไม่ ค่อยผิดพลาดคนเรา พวกกันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

นี่อนุโลมผ่อนผันสุดขีด ยิ่งจวนจะตายเท่าไรยิ่งปล่อยลงไป พอปล่อยลงไปก็ เหมือนกับว่าเปิดทางให้ไฟเผาเข้ามาในวัด แต่ก่อนไม่ปล่อยก็เรียบร้อย ทุกอย่างไม่ค่อยมีเรื่อง เตี้ยวน้ำมันเต๋ามันแก่แล้วปล่อยไปๆ ปล่อยไปเท่าไรก็เท่ากับเปิดทางให้ไฟไหลเข้ามา เผาเข้ามา โธ่ ลำบากมากนะ กิเลสนี้เร็วที่สุด ไม่มีอะไรเร็วเกินกิเลส ให้ขึ้นพืดกันเสียก่อนจะรู้ การมาพูดอย่างนี้พืดมาแล้ว พูดได้เต็มปากไม่กระดากอาย เพราะเราทำ

อย่างนั้นจริง ๆ ไม่มีอะไรหนักมากกว่าการแก้กิเลส รู้กับกิเลส งานใด ๆ ก็ตามงานแก้กิเลสเป็นสำคัญ พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจแล้วไม่มีงาน

นั่นละท่านว่า วุสิต์ พรหมจรรย์ กตฺ กรรมิย์ พรหมจรรย์ได้อยู่จบแล้ว คือการรบกับกิเลสนั้นแหละ เสร็จเรียบร้อยลงไปแล้ว กิเลสมันเสื่อมแล้วแสนสบาย นี่ละตัวสำคัญ ก่อเรื่องก่อราว ก่ออยู่ไม่หยุดไม่ถอยภายในจิตใจ ท่านว่า อวิชชาปจฺจยา สงฺขารา มันดันออกมาอวิชชา ตัวมืดบอดมันดันออกมาให้คิดให้ปรุงให้อยากรู้อยากเห็น ทุกอย่างอยู่ในนั้นหมดนั่นละความอยาก เอาอะไรให้กินมันไม่เอา ถ้าเอาอารมณ์ของกิเลสให้มันเอา ๆ กินไม่หยุดนะ กินไม่หยุดไม่ถอย กินจนตายไม่เกิดประโยชน์อะไร

พวกภาวนามาภาวนาไม่ได้เรื่องอะไรนะ โห้ เราสลดสังเวช มองดูมันเป็นทันที มันเห็นทันที มองไปแล็บมันจะผ่านสายตา ขวางตาทันที หูไม่ค่อยแสดงออกมาเพราะไม่ค่อยพูดได้ระวัง แต่กิริยานี้มันปิดไม่อยู่ มันจะทำให้เห็นจนได้แหละ แสดงว่าสติไม่เป็นท่า คนมีสติตั้งหน้าตั้งตาอยู่ไม่ค่อยผิดพลาดนะ ทำงานทำการอะไรก็ไม่ค่อยผิดพลาด ถ้าขาดสติไปแล้วเหลวไหลทั้งนั้น ขอให้หมู่เพื่อนได้พิจารณาตั้งใจปฏิบัติ

ผมก็อบรมแนะนำสั่งสอนเต็มกำลังความสามารถ เป็นเวลาเท่าไร สร้างวัดนี้มาได้ ๕๐ ปีแล้ว มีแต่สอนหมู่สอนเพื่อนทั้งนั้น สอนตัวไม่ได้สอนพูดตรง ๆ เราหมดตัวข้าศึกในหัวใจ ขาดสะบั้นลงไปหมดแล้วไม่ได้สอนตนไม่ได้แก้ตน มีแต่สอนคนอื่นวิธีการแก้กิเลสแก้อย่างไร เราแก้มายังไงสอนวิธีนั้นเรื่อย ๆ มาจนกระทั่งบัดนี้ สร้างวัดได้ ๕๐ ปีแล้ว ๕๑-๕๒ ปีแล้ว มีแต่สอนหมู่สอนเพื่อนทั้งนั้น แต่ก่อนสอนเจ้าของอยู่ในป่าในเขา ไม่มีใครไปยุ่งละ

พูดถึงเรื่องการเที่ยวเราไปคนเดียวทั้งนั้น ไม่เอาใครไปด้วยมันไม่สนิทใจ ป่าช้าอยู่กับเราคนเดียวพอ อยากกินกิน ไม่อยากกินก็วันช่างมันไม่สนใจ ป่าช้าอยู่กับเรา จะเป็นจะตายนักรู้คือจิตมันรู้นี่ จะตายจริง ๆ ให้มันกิน นอกจากนั้นพึดกับความเพียรตลอด อย่างนั้นนะ การแก้กิเลสมันของเล่นเมื่อไร อยู่ไปกินไปเหมือนหมูขึ้นเขียงใช้ไม่ได้นะ เตี้ยวันี่วัดป่าบ้านตาดเลอะเทอะจนจะดูไม่ได้นะ เราคนเดียวนี้แหละเป็นผู้ปกครองดูแล เตี้ยวันี่วัดนี้ซึ่งเป็นวัดของเรามันดูไม่ได้นะเตี้ยวันี่ เราทนดูเอาอย่างนั้นแหละ มันเลอะเทอะขนาดนั้นนะ

โหย มาแก๊ง ๆ ก้าง ๆ มาทุกแห่งทุกหน เขียนไว้หน้าวัดมันไม่ได้อ่าน มันหลับตาเข้ามาเลย เห็นไหมเขียนไว้ กูจะฟ้องท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน มันดื้อเหลือเกินต้องถึงท่านเปา มันมาเที่ยวเพ่นพ่าน มันไม่ดูอะไรนะ นิสัยของมันแก๊ง ๆ ก้าง ๆ คนหนึ่งรักษาอยู่ปฏิบัติอยู่ คนหนึ่งมาทำลาย มันขวางกันขนาดไหน ดูไม่ได้นะ จนอดทนارهอาใจนะเรา โห ศาสนาจะหมดแล้วเหอ ๆ ว่านับถือพุทธศาสนา มันไม่มีในตัวบุคคลเลย

มีแต่ลิงแต่ค่างซึ่งเป็นเรื่องของสัตว์ไปเสียหมดเวลานี้ ไม่ว่าพระไม่ว่าฆราวาสเป็นแบบเดียวกันหมด กิเลสขยำไปหมดนั่นแหละ ไม่มีใครคิดสู้กิเลส ฟาดกิเลสให้อยู่ในเงื้อมมือแล้วอยู่ผาสุกสบายเย็นใจ ไม่ค่อยมีและไม่มี โท หนักนะเราหนัก เราสอนหมู่สอนเพื่อนมานี้ได้ ๕๖-๕๗ ปี

ระยะ ๕๖-๕๗ ปีนี้ลงเวทไปแล้ว พัดกับกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว ลงจากเวทแล้วก็มองดูหมู่ดูเพื่อน แต่ไม่ได้ตั้งใจสั่งสอน ไปอยู่ในป่ามันก็ดันดันเข้าไป พระจุมุกดีที่สุดในหมู่ไม่ได้ จุมุกพระกรรมฐานเราเนี่ย ไปอยู่ที่ไหนมันบุกเข้าไปหาจนได้ ปุ๊บปั๊บหลบหนีหลบหนีหลบไปทางไหนมันก็หลบตาม โถ เราจะว่ายังไงดี จุมุกพระหมู่ไม่ได้ พระกรรมฐานจุมุกดีมากนะ เราไปหลบซ่อนอยู่ที่ไหนเดี่ยวโผล่ไปแล้ว มาอะไร เจย จะตีก็ตายทิ้งเปล่าๆ ไม่ยอมหนี เป็นอย่างนั้นนะ

ตั้งแต่นั้นมาดูเหมือนได้ ๕๖-๕๗ ปีที่เกี่ยวกับหมู่กับพวก โดยที่หมู่พวกไปหาเอง เราอยู่ในป่าในเขาไม่ได้สนใจกับใคร พอกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจแล้วอยู่ที่ไหนสบายหมด นั่งอยู่บนก้อนหินก็สบาย บิณฑบาตมาในป่าในเขาได้ข้าวได้อะไรๆ นั่งฉันอยู่บนก้อนหินแสนสบาย ไม่มีอะไรยุ่ง ใ้ยุ่งนี้แหลม จะเอาอะไรมาพอกพูนขนาดไหนมันก็ไม่เป็นสุขถ้าใจมันยุ่ง ถ้าใจไม่ยุ่งเสียอย่างเดียวอยู่ที่ไหนสบายหมด

ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะพระเรา เอาให้จริงให้จัง เราหนักมากนะ อายุนี้จวนจะตายแล้ว ว้อกๆ อยู่นี้จวนจะตายแล้ว เราตายแล้วยังจะร้ายกว่านี้นะวัดป่าบ้านตาด แดกกันฮือๆ เลยละ ตั้งแต่เราอยู่นี้ดูมันก็ขวางตาอยู่ตลอดมาไม่มากนักน้อย ขวางอยู่อย่างนั้นทั้งสองฝักสองฝ่าย เราก็อทนเพราะเราเป็นผู้ปกครอง ทน มาเอง มาแล้วก็มาให้เราแบกทั้งฝ่ายพระฝ่ายฆราวาส พากันตั้งอกตั้งใจจริงๆ นะ การปฏิบัติธรรมไม่ตั้งใจไม่ได้ กิเลสมันเร็วที่สุด

ใครมาก็มาแก๊งๆ ก้างๆ ให้กิเลสจุมุกๆ ธรรมจุมุกทำไมไม่เห็น มีแต่กิเลสจุมุก พวกนักปฏิบัติเนี่ยละ ยิ่งลูกศิษย์หลวงตาบัว วัดป่าบ้านตาด เขาถือว่าปฏิบัติเคร่งครัดๆ เคร่งครัดตั้งแต่กิเลสร้อยจุมุกพระจุมุกละเคร่งครัดมากวัดป่าบ้านตาด ไม่เป็นหน้าเป็นหลังอะไรนะ เอาละให้พร

หลังจันทัน

ศาลาหลังนี้ท่านปัญญายกขึ้น แต่ก่อนอยู่เดี่ยวๆ ท่านปัญญายกขึ้น คนฉลาดอยู่เราหมดทั้งบ้านทั้งเมืองมายกก็ไม่ขึ้น ท่านปัญญากับพระองค์สององค์ และฆราวาสคนหนึ่งหรือสอง พระองค์หนึ่งเท่านั้นขึ้นเลย ท่านฉลาด นี่ปัญญามันต่างกัน กำลังปัญญาสำคัญมากกว่าทุกอย่าง ทำอะไรน่าจะชมท่านปัญญา ไม่มีต้องติ ท่านปัญญาสุขุมมาก มาอยู่กับเราขอถึงห้าหนนะ ขอมาอยู่กับเรา เราไม่ให้ มาขออีก หนที่ห้าจะไม่รับให้อยู่ใน

สำนักก็ตามแต่ขอพักชั่วคราว แล้วจะให้ไปเมื่อไรก็ได้ ท่านว่าอย่างนั้นนะ เราก็รับครั้งที่ห้า

เวลามาท่านดีทุกอย่าง เราก็หาคนตีพระดีของดีอยู่แล้วจะขับไล่ท่านไปอย่างไร ถ้าขับไล่ท่านก็ขับไล่เราเสีย เราไม่รู้จักของดีควรไล่เราออก ท่านปัญญาสุขุมมาก ศาลาหลังนี้ท่านยกขึ้น แต่ก่อนเตี้ยๆ ท่านยกขึ้น ดูเอา ปัญญาี่สำคัญนะ เวลาท่านเสียเป็นโรคอะไรล้มแล้ว (มะเร็งลำไส้ใหญ่) ตอนนั้นเราไปกรุงเทพฯ วันที่ ๑๗ ท่านเสียวันที่ ๑๘ ดูว่าอย่างนั้น (ท่านเฉียดๆ พระอรหันต์ใหม่คะ) พระอรหันต์อดอยากอะไร เหล่านี้มีแต่หันทางนั้นหันทางนี้

ท่านปัญญาละองค์หนึ่งพระต่างชาติที่มาอยู่วัดนี้ สุขุมมาก ละเอียดลอสสุขุมมาก ไม่มีที่ตองติ นอกนั้นก็ดีไปคนละทางๆ แต่ท่านปัญญายกให้เป็นเบอร์หนึ่ง ท่านละเอียดลอสมาก ถ้าเป็นนักมวยก็เรียกว่าเราต่อยท่านไม่ถูก ท่านอาจจะต่อยเราหงายหมาไปหลายหน คือไม่มีที่ตองติก็ไม่ตี ท่านอาจจะตีเราหลายหนก็ได้ เราต่อยท่านไม่ถูกท่านอาจจะต่อยเราถูกก็ได้ ท่านปัญญาสุขุมมาก

ท่านทำแปลนด้ามมีด ด้ามมีดเล็กๆ ท่านทำแปลน เอ๊ย ประสาทด้ามมีดก็ทำแปลน อ้อ ถ้าทำแปลนแล้วมันทำได้สะดวก บทเวลาเอาข้าวในบาตรไม่เห็นทำแปลนเราว่า ท่านตอบดีนะ อันนั้นมันสำเร็จรูปมาแล้ว ท่านว่ามันสำเร็จรูปมาแล้วไม่ต้องทำแปลน นำฟังอยู่นะ เพราะเราถามสอดแทรกหาปัญญาของคนนี้ พอเราไปมองเห็นกระดาษแผ่นหนึ่งหนาๆ อยู่ไกลๆ เรานั้นละเอียน มันยุ่งมาก

เราเห็นนายเท็งเขาอยู่ที่วัดสุทธาวาส นายเท็งแกพูดตลกพวกพระเณรชอบ พระอะไรไปรุมแก แกไม่ค่อยได้ทำงาน แกเลยเขียนไปติดไว้หน้าที่ทำงานแกว่าอย่ายุ่ง เราก็เอานั่นมาเขียนไว้อย่างยุ่ง อ่านออกไหม ท่านฉลาด ท่านว่าคิดว่าอ่านออก ลองว่าชิ อย่ายุ่ง อย่ายุ่งหมายความว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างนี้ใช่ไหม เราไปทดลองท่านปัญญา จากนั้นเราก็ทิ้งไว้ แล้วเด็กไปเขียนติดป้ายหน้าประตูนั้น เขียนว่าอย่ายุ่ง คนเลยมายุ่งทั้งวัน ท่านเขียนอะไรอย่างยุ่ง ติดป้ายไว้จนได้วุ่นกันใหญ่ ที่ไหนได้เป็นเด็กเอาติดป้ายไว้ มันเลยยุ่งใหญ่ เราก็ไม่ลืม ท่านปัญญาสุขุมมาก ภาวนาท่านก็ดี เราสอนแนะอยู่ตลอด

เสร็จแล้วให้พร

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน FM 103.25 MHz

และเครือข่ายทั่วประเทศ